

Zaskarżony wyrok narusza w końcu również podział kompetencji określony w TFUE. Swoją wykładnią pojęcia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. art. 107 ust. 1 TFUE Sąd narusza prawo pierwotne, poddając kontroli w zakresie pomocy państwa środki państwa członkowskiego, które w rzeczywistości nie są objęte przepisami o pomocy państwa.

W końcu wnoszący odwołanie uważają, że zaskarżony wyrok z powodu braków uzasadnienia narusza również obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 81 regulaminu postępowania przed Sądem.

(¹) Dz.U. L 83, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-376/06, Legris Industries przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 czerwca 2011 r. przez Legris Industries SA

(Sprawa C-289/11 P)

(2011/C 252/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Legris Industries SA (przedstawiciele: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— **tytułem głównym**

- uchylenie, na podstawie art. 256 TFUE i art. 56 protokołu nr 3 w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w całości wyroku Sądu z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie T-376/06 Legris Industries przeciwko Komisji Europejskiej;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez Legris Industries SA przed Sądem w pierwszej instancji;
- w konsekwencji
 - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2006) 4180 z dnia 20 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/F-1/38.121) — Złącza), w zakresie w jakim dotyczy ona Legris Industries SA, jak również uzasadnienia jej sentencji, w zakresie w jakim decyzja ta nakłada na Legris Industries SA grzywnę ze względu na przypisanie Legris Industries SA praktyk obciążających Comap, oraz
 - uznanie pism, żądań i wniosków Comap przeciwko wspomnianej decyzji Komisji Europejskiej za pisma, żądania i wnioski Legris Industries SA;

— **tytułem posiłkowym** — uchylenie, na podstawie art. 261 TFUE, grzywny w wysokości 46,8 mln EUR nałożonej w art. 2 lit. g) wspomnianej decyzji Komisji na Legris Industries SA, w tym 18,56 mln EUR solidarnie z Comap, lub obniżenie, na podstawie art. 261 TFUE, tej grzywny w wysokości 46,8 mln EUR do kwoty właściwej;

— w każdym razie, obciążenie Komisji całością kosztów postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem poniesionymi przez Legris Industries SA.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia cztery zarzuty na jego poparcie.

W ramach zarzutu pierwszego Legris Industries podnosi naruszenie prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ze względu na to, że Sąd ograniczył przeprowadzenie kontroli decyzji Komisji — instytucji łączącej funkcje śledcze i funkcje w zakresie nakładania sankcji — do oczywistych naruszeń prawa oraz oczywistych błędów dotyczących okoliczności faktycznych, nie wykonując nieograniczonego prawa do orzekania na podstawie dokładnego zbadania okoliczności faktycznych sprawy, a w szczególności przedstawionych dowodów.

W ramach zarzutu drugiego, na który składają się trzy części, wnosząca odwołanie podnosi naruszenie zasad dotyczących przypisania spółce dominującej naruszenia art. 101 TFUE obciążającego jej spółkę zależną. Najpierw w części pierwszej tego zarzutu wnosząca odwołanie wskazuje, że zastosowanie wobec niej de facto niepodważalnego domniemania odpowiedzialności za praktyki jej spółki zależnej Comap jest niedopuszczalne w świetle prawa Unii, ze względu na represyjny charakter nałożonej na nią sankcji. Następnie w części drugiej zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że zastosowanie wobec niej tego de facto niepodważalnego domniemania odpowiedzialności wynika z nieuwzględnienia jej argumentów przez Sąd w oparciu o niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie. Wreszcie w części trzeciej zarzutu wnosząca odwołanie powołuje się na niezgodność z orzecznictwem zmierzającym do wykluczenia zastosowania domniemania odpowiedzialności wobec holdingów finansowych nieprowadzących działalności operacyjnej, oraz naruszenie zasady równego traktowania i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W ramach zarzutu trzeciego spółka dominująca zarzuca naruszenie zasad równego traktowania, zasady odpowiedzialności osobistej i zasady indywidualizacji kar wynikające z odmowy przez Sąd umożliwienia wnoszącej odwołanie powołania się na zarzuty dotyczące stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji podniesione przez jej spółkę zależną Comap, przy jednoczesnym uznaniu wnoszącej odwołanie za odpowiedzialną za praktyki obciążające Comap.

Wreszcie w ramach zarzutu czwartego i ostatniego wnosząca odwołanie żąda, aby Trybunał uwzględnił w odniesieniu do niej skutki ewentualnego uchylenia wyroku w sprawie Comap na podstawie zarzutów podniesionych przez Comap w jej odwołaniu.